

„Nu l-am văzut niciodată pe Cezar plângând”: Tragedia rutieră cu cinci morți i-a impresionat pe salvatorii care au intervenit la fațalocului

11 noiembrie 2024 13:39

„Nu l-am văzut niciodată pe Cezar plângând” – așa începe relatarea dramatică făcută de Alin Găleată, purtătorul de cuvânt al ISU „Bucovina” Suceava, după tragedia în care un bărbat cu trei copii în mașină s-a izbit intenționat cu o altă mașină.

Cezar este pompierul care l-a scos de sub mormanul de fiare contorsionate pe unul dintre copiii uciși în accident, un băiat de doi ani și cinci luni.

„Colegul meu fugea cu băiețelul în brațe spre ambulanță. După cum îl ținea, mi-am zis că trebuie să aibă vreo 3-4 anișori... Cel puțin, așa arăta Matei al meu când îl duceam în patul său, după ce adormea pe canapea la televizor...

– E gata! E GATA...

Vocea gătuită de plâns era resemnată... Trupul inert al micuțului a fost strivit sub greutatea mașinii răsturnate. Și Cezar știa foarte bine că nimeni nu-l mai putea salva... Însă, cred că voia să-l protejeze, cumva, chiar și de ochii curioșilor, și l-a adus la adăpostul autospecialei sanitare.

Plânsul lui Cezar este plânsul sufletului oricărui pompier când un copil își pierde viața... Cred că am umple un cimitir întreg, cu toți îngerii pe care i-am găsit fără suflare, fie în incendii, fie înecați, dar mai ales în accidente rutiere...

Nu o să povestesc lucruri pe care le vedeți și voi în trafic, cu copii care abia se observă de pe locul din față sau chiar se plimbă pe bordul mașinii... Nu voi da exemple, pe care le știți, cu micuți care la impact au zburat, la propriu, de pe locul din spate prin parbriz, pentru că nu erau asigurați cu centura... Și cât de multe astfel de întâmplări care s-au terminat în cimitirul despre care vă spuneam...

Ca adult, când ai atât de multe informații, când vezi atâtea vieți pierdute, oare cât de inconștient trebuie să fii să ignori evidența? Dacă aș putea reda amintirile în imagini, i-aș obliga pe toți acei părinți să vizioneze ororile pe care le-am trăit în urma tragediilor produse pe șosele... Șosele, ale căror cruci care străjuiesc marginea drumului, oriunde te-ai duce, îmi trezesc amintiri reci: aici a fost ăla, aici celălalt accident... Parcă s-au mutat crucile din cimitir în drum... Și sunt fără număr...

Sâmbătă, am mai pierdut un îngerăș, iar pe lângă el mai erau și doi tineri de 18 ani, care abia învățau ce e viața, apoi doi bărbați de 28 și de 76 de ani, cu poveștile lor, cu tot...

5 vieți pierdute la Grănicești și pare că cifra asta ne bântuie... 5 la Ilișești, 5 la Vadu Moldovei, 5 la Cumpărătura... Și tot așa...

Nu știu cauza accidentului, dar cred că nici nu mai contează... Nu a mai rămas nimeni care să poată fi tras la răspundere... Rămâne doar o nouă poveste tragică, din care să putem învăța ceva. Asta, pentru cine are ochi de văzut și urechi de auzit...

Suntem colegi de vreo 18 ani, dar nu l-am văzut niciodată pe Cezar plângând... Și vă doresc ca niciunul dintre voi să nu trăiască astfel de momente vreodată! E suficient pentru noi, pompierii. Credeți-ne, pe cuvânt!

Dumnezeu să-i ierte și să-i odihnească în pace!

P.S. Am vrut să postez o fotografie cu cei cinci saci negri, depozitați în mașina celor de la morgă. 4 saci mari și 1 ca de tomberon... Poate imaginea era mai sugestivă pentru ce înseamnă viața, cât este de prețioasă și cum ne batem joc de ea...

Când pleci dimineața de acasă, asigură-te cu tot ceea ce depinde de tine, și nu de Dumnezeu, că te vei întoarce teafăr. Cei dragi, te așteaptă!", a scris Alin Găleată.